

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204776
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3612204776.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného: Mgr. Miroslav Vilím, advokát so sídlom Bratislava, Michalská 9, proti žalovaným: 1/ E.. E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. F. R., D. R. XXX, 2/ S. P., nar. XX.XX.N., bytom P. F. R., D. R. XXX, obaja žalovaní zastúpení: Pavol Trnka, advokát, so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, o zaplatenie 15 656,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. o náhrade trov konania z m e ň u je takto:

Žalovaná 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 36%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanej 1/ v celosti (výrok I.), žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03.05.2017 do zaplatenia a vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol (výroky II. a III.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože žalobca i žalovaná 1/ mali úspech v konaní 50 %, lebo súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietol, ale voči žalovanému 2/ priznal žalobcovi nárok titulom bezdôvodného obohatenia, teda tak žalobca ako aj žalovaní mali rovnaký úspech a neúspech v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku IV. o trovách konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že mu voči žalovanému 2/ prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a zároveň mu prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej 1/ navrhol nárok na náhradu trov konania nepriznať. Uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaných bol 50 %. Žalobcov úspech v konaní bol väčší ako úspech žalovaných, pretože žalobca sa žalobným petitom domáhal i plnenia voči žalovanému 2/, ktoré mu bolo právoplatne priznané platobným rozkazom súdu č.k. 21Ro/37/2012-48 zo dňa 11.12.2012. Žalobca sa žalobou domáhal časti plnenia, teda sumy 15 656,33 eur od žalovaných 1/ ,2/ spoločne a nerozdielne a časti plnenia vo výške 6 262,53 eur samostatne od žalovaného 2/. Vo vzťahu k žalovanému 2/ bol potom úspešný v rozsahu 100%, a napriek tomu súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca inicioval súdne konanie vzhľadom na porušenie povinností

žalovaných vyplývajúcich z poisťnej zmluvy a ustanovení Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na nepriznanie nároku na náhradu trov konania či už v časti súdneho poplatku alebo v časti náhrady trov právneho zastúpenia. Poukázal na účelnosť ním vynaložených trov. Podanie žaloby voči žalovaným bolo dôsledkom porušenia povinností žalovanými a nevyodenie následkov súdneho konania v podobe povinnosti nahradiť trovy konania je v rozpore jednou zo základných zásad civilného konania vyjadrenej v Civilnom sporovom poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku čo do výroku IV. o trovách konania podala včas odvolanie i žalovaná 1/, ktorá namietala odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jej vo vzťahu k žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie vyvodil, že v konaní mala úspech len v rozsahu 50 % zo skutočnosti, že žalobu proti nej síce zamietol, ale voči žalovanému 2/ nárok priznal. Ak na jednej strane sporu vystupuje viac subjektov, je každý z nich oprávnený požadovať náhradu trov, alebo naopak povinný nahradiť podľa úspechu či neúspechu v spore a súd svojim rozhodnutím o náhrade trov konania nemôže založiť aktívnu či pasívnu solidaritu, ak táto nevyplýva z hmotného práva. Solidarita by prichádzala do úvahy, ak by členovia procesného spoločenstva boli spoločne a nerozdielne zaviazaní aj vo vzťahu k hlavnému nároku (Veľký komentár Civilného sporového poriadku, JUDr. Števíček a kol., 2016 str. 927), čo ale nie je tento prípad.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej 1/ písomne vyjadril tak, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, keď tento zaviazal žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi žalovaný nárok. Poukázal na všetky doterajšie svoje písomné aj ústne vyjadrenia, ktorých sa pridriava. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného 2/ zaplatiť plnenie žalobcovi ako vecne správny potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Ďalšie písomné vyjadrenia stranami podané neboli.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaných odvolaní a ich dôvodov.

7. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu a žalovanej 1/ nariaďovať pojednávanie.

8. Hoci žalobca v odvolaní deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ CSP, je zrejmé, že z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), namietal nesprávne právne posúdenie otázky nároku na náhradu trov konania súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Žalovaná 1/ vo svojom odvolaní taktiež namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

9. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

10. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku IV. o náhrade trov konania zmeniť podľa § 388 CSP z nasledujúcich dôvodov:

11. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou civilného sporového konania, a ako také spadá pod čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, prostredníctvom ktorého sa zaručuje každému základné právo na súdnu ochranu. Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

12. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie

16. Z citovaného zákonného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vyplýva, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010). Iba v prípade, ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

17. Treba tiež uviesť, že podľa záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/11/2011 zo dňa 11.10.2012 v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov, ďalej zväziť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.

18. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom IV. rozsudku o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože žalobca i žalovaná 1/ mali úspech v konaní 50 %, lebo súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietol, ale voči žalovanému 2/ priznal žalobcovi nárok titulom bezdôvodného obohatenia, teda tak žalobca ako aj žalovaní mali rovnaký úspech a neúspech v konaní.

19. Odvolací súd sa uvedeným záverom súdu prvej inštancie ohľadne nároku strán na náhradu trov konania nestotožňuje.

20. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že predmetom konania bolo viac nárokov, ktoré v zmysle vyššie popísaných záverov súdnej praxe je potrebné - pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania - posudzovať samostatne.

21. V prejednáwanej veci uplatnil žalobca proti žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne nárok na zaplatenie regresnej náhrady podľa § 12 ods. 1 písm. g/, § 12 ods. 2 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spojení s § 420, § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 15 656,33 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplatenia, a len proti žalovanému 2/ i nárok na zaplatenie regresnej náhrady podľa § 12 ods. 2 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 420, § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 6 262,53 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplatenia. Platobným rozkazom č.k. 21Ro/372/2012-48 zo dňa 11.12.2012, právoplatným vo výroku II. dňa 23.01.2013, bol žalovaný 2/ (výrokom II.) zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 6 262,53 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplatenia. Rozsudkom č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27.03.2020 súd zamietol žalobu voči žalovanej 1/ v celosti (výrok I.), žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03.05.2017 do zaplatenia a vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol (výroky II. a III.).

22. Z uvedeného je zrejmé, že keďže žaloba bola voči žalovanej 1/ v celom rozsahu zamietnutá, bola v konaní vo vzťahu k žalobcovi plne úspešná a patrí jej voči nemu nárok na náhradu jej trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100%.

23. Ďalej je zrejmé, že žalobca sa vo vzťahu k žalovanému 2/ domáhal jednak sumy 6 262,53 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplatenia, ktoré úroky z omeškania ku dňu vydania platobného rozkazu predstavujú 1 655,36 eur. Tiež sa domáhal sumy (hoci spoločne a nerozdielne so žalovanou 1/) 15 656,33 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplatenia, ktorá suma úrokov z omeškania do dňa vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie 27.03.2020 predstavuje sumu 14 418,83 eur. Spolu žalobcom uplatnená suma nároku voči žalovanému 2/ ku dňu vyhlásenia rozhodnutí súdom prvej inštancie predstavuje 37 993,05 eur. Žalobca bol v konaní vo vzťahu

k žalovanému 2/ úspešný v žalovanej sume 6 262,53 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplattenia (ktoré úroky z omeškania ku dňu vydania platobného rozkazu predstavujú 1 655,36 eur); v žalovanej sume 15 656,33 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03.05.2017 do zaplattenia, ktoré úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku predstavujú 2 273,38 eur. Spolu bol teda žalobca úspešný v sume 25 847,60 eur, čo predstavuje zhruba 68 % jeho nároku a neúspešný v sume 12 145,44 eur - úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 15 656,33 eur od 05.01.2010 do 02.05.2017 vo výške 10 326,74 eur a úroky z omeškania nad 5 % ročne, t.j. 4 % ročne zo sumy 15 656,33 eur od 03.05.2017 do zaplattenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 1 818,70 eur), čo predstavuje zhruba 32 % jeho nároku. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu vo vzťahu k žalovanému 2/ predstavuje mieru 36 %, v ktorom rozsahu odvolací súd viac úspešnému žalobcovi priznal voči menej úspešnému žalovanému 2/ i nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 2 CSP.

24. Pre úplnosť treba uviesť, že odvolací súd pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní zohľadnil i uplatnené a priznané sumy príslušenstva z dôvodu, že išlo o sumy úrokov z omeškania, ktoré - vypočítané ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie - celkovo dosahujú takmer výšku žalovanej istiny, nemožno povedať, že ide o zanedbateľnú výšku príslušenstva, a preto niet zákonného dôvodu na to, aby súd pri určovaní miery úspechu strán v konaní nezohľadnil i tieto nároky.

25. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

26. O výške náhrady trov prvostupňového i odvolacieho konania strán sporu rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie .

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).